

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.22.2015

z dnia 24 lutego 2015 r.

Zarząd Województwa Lubuskiego

Na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j.: Dz. U. z 2013 r. poz. 596 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr 13/135/15 Zarządu Województwa Lubuskiego z dnia 3 lutego 2015 r. w sprawie powołania Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Zielonej Górze.

Uzasadnienie

W dniu 3 lutego 2015 r. Zarząd Województwa Lubuskiego podjął uchwałę w sprawie powołania Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Zielonej Górze.

Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 12 lutego 2015 r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149).

Mocą przedmiotowej uchwały Zarząd Województwa Lubuskiego powołał Pana Waldemara Stępaka - p.o. Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Zielonej Górze na stanowisko Dyrektora ww. jednostki (§ 1) oraz powierzył wykonanie uchwały Marszałkowi Województwa Lubuskiego (§ 2). Jako podstawę prawną uchwały wskazano przepisy art. 41 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2013 r., poz. 596 z późn. zm.) oraz art. 12 i art. 20 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1202).

W myśl art. 41 ust. 2 pkt 6 ustawy o samorządzie województwa, do zadań zarządu województwa należy w szczególności kierowanie, koordynowanie i kontrolowanie działalności wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, w tym zatrudnianie i zwalnianie kierowników wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych. Z kolei zgodnie z przywołanym art. 12 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych, wolnym stanowiskiem urzędniczym, w tym wolnym kierowniczym stanowiskiem urzędniczym, jest stanowisko, na które, zgodnie z przepisami ustawy albo w drodze porozumienia, nie został przeniesiony pracownik samorządowy zatrudniony na stanowisku urzędniczym, w tym kierowniczym stanowisku urzędniczym, posiadający kwalifikacje wymagane na danym stanowisku lub nie został przeprowadzony na to stanowisko nabór albo na którym mimo przeprowadzonego naboru nie został zatrudniony pracownik. Nie wymaga przeprowadzenia naboru zatrudnienie osoby na zastępstwo w związku z usprawiedliwioną nieobecnością pracownika samorządowego (ust. 2). W myśl art. 20 ustawy pracownik samorządowy, który wykazuje inicjatywę w pracy i sumiennie wykonuje swoje obowiązki, może zostać przeniesiony na wyższe stanowisko (awans wewnętrzny); awans wewnętrzny może zostać dokonany jedynie w ramach tej samej grupy stanowisk, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1-3.

Jednakże kwestii związanych z kompetencjami i ustrojem wojewódzkich urzędów pracy nie regulują przepisy ustaw wskazane w podstawie prawnej kwestionowanej uchwały, lecz ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zgodnie z art. 8 ust. 6 tej ustawy to marszałek województwa powołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Marszałek województwa odwołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy po uzyskaniu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy. Opinia wojewódzkiej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy na jego wniosek.

Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest aktem szczególnym w stosunku do aktów przywołanych w podstawie prawnej uchwały. Przepis szczególny jakim jest art 8 ust. 6 tej ustawy, który całościowo i wyczerpująco reguluje tryb obsadzania stanowiska dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy odzwierciedla zasadę „*lex specialis derogat legi generali*” - przepis szczególny uchyla stosowanie przepisu ogólnego. W przepisie tym ustawodawca wskazuje inny organ zatrudnienia kierowników wojewódzkich

samorządowych jednostek organizacyjnych (tj. marszałka) niż organ ustalony wedle reguł ogólnych (tj. art. 41 ust. 2 pkt 6 ustawy o samorządzie województwa, który dotyczy zarządu województwa), statuuje szczególne wymogi względem kandydatów na stanowisko dyrektora, a ponadto przewiduje, iż obsadzenie stanowiska następuje po przeprowadzeniu konkursu.

W ocenie organu nadzoru uprawnienie do powołania na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy ma wyłącznie marszałek województwa, jako podmiot wskazany *expressis verbis* w art. 8 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a tym samym nie było dopuszczalne podjęcie przedmiotowej uchwały przez Zarząd Województwa Lubuskiego. Przedmiotowa uchwała została zatem podjęta z przekroczeniem kompetencji przysługujących Zarządowi Województwa Lubuskiego. Przepisy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy determinują zakres kompetencji oraz formę działania marszałka, który zgodnie z art. 8 ust. 6, powołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu. Zarząd podejmując kwestionowaną uchwałę wkroczył zatem w kompetencję marszałka, czym w sposób istotny naruszył art. 8 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Podjęcie uchwały przez niewłaściwy organ stanowi istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego zgodnie, z którym do rodzajów naruszeń przepisów powodujących nieważność uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego należy naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. akt II SA/Wr 1459/97).

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność uchwały stało się konieczne i należało orzec jak na wstępie.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru zwraca uwagę, iż art. 8 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stanowi o obsadzeniu stanowiska dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy po przeprowadzeniu konkursu. Brak wyraźnego odesłania do ustawy o pracownikach samorządowych, w tym do art. 20 tej ustawy, zdaniem organu nadzoru, również przemawia za uznaniem, że obsadzenie stanowiska dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy może nastąpić tylko w drodze konkursu, z pominięciem możliwości jego obsadzenia w drodze awansu wewnętrznego. Odmienne stanowisko w przedmiotowej sprawie mogłoby prowadzić do obejścia wymogów wskazanych w art. 8 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a tym samym do niezrealizowania celów przewidzianych dla tej regulacji przez ustawodawcę. Dlatego też określony w art. 8 ust. 6 konkurs uznać należy za swoistą formę rekrutacji na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, co także przemawia za uznaniem tej formy za wyłącznie dopuszczalną prawem formę obsadzenia tego stanowiska.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia, za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek